

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2745/2544

กรมศุลกากร กับพวกโจทก์ บริษัท ฟาร์ไซท์พัฒนา จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวา, ป.รัชฎากร มาตรา 89 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

เงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวาเป็นเงินที่เรียกเก็บจากค่าอากรที่แท้จริงเท่านั้น มิได้เรียกเก็บจากเงินเพิ่มซึ่งถือเป็นเงินอากรด้วย ดังนั้น เมื่อจำเลยนำเงินค่าอากรและค่าภาษีมาชำระครบถ้วนแล้ว แม้จะยังชำระเงินเพิ่มไม่ครบถ้วน กรมศุลกากรโจทก์ก็ไม่อาจคิดเงินเพิ่มได้อีกต่อไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533 จำเลยนำสายไฟฟ้าพร้อมปลั๊กเสียบจำนวน 99 CARTONS มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยจากประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาในราชอาณาจักรไทยโดยสำแดงราคาสินค้าจำนวน 1,502,886.54 บาท ภาษีการค้าจำนวน 135,259 บาท ภาษีบำรุงเทศบาล (ภาษีส่วนท้องถิ่น) จำนวน 13,525 บาท ค่าธรรมเนียมพิเศษ จำนวน 4,835 บาท รวมทั้งสิ้นจำนวน 540,462 บาท จำเลยสำแดงว่าเป็นของที่นำเข้ามาชั่วคราวเพื่อซ่อมได้รับยกเว้นอากรตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ภาค 4 ประเภท 3(ข) และให้สัญญาว่าจะส่งกลับออกไปภายใน 6 เดือน นับแต่วันนำเข้า โดยมีธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) เป็นผู้ค้ำประกันเป็นเงินจำนวน 757,000 บาท จำเลยมิได้ส่งสินค้าดังกล่าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนด จึงต้องชำระอากรและภาษีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นจำนวน 540,462 บาท แต่จำเลยมิได้นำเงินค่าภาษีอากรไปชำระแก่โจทก์ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับแจ้งจำเลยต้องเสียเงินเพิ่มอากรขาเข้าตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวา นับแต่วันที่ 21 มิถุนายน 2533 คำนวณถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2537 จำนวน 208,895.22 บาท เงินเพิ่มภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรมาตรา 89 ทวิ จำนวน 109,560.06 บาท และเงินเพิ่มภาษีส่วนท้องถิ่นจำนวน 10,956 บาท รวมทั้งสิ้นจำนวน 869,873.28 บาท ต่อมาธนาคารได้ชำระเงินที่ค้ำประกันไว้จำนวน 757,000 บาท จึงเหลือเงินที่ต้องชำระจำนวน 112,873.28 บาท ค่าภาษีอากรดังกล่าว ตลอดจนเงินเพิ่มคำนวณถึงวันฟ้องรวมทั้งสิ้นจำนวน 321,011.95 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 321,011.95 บาท กับชำระเงินเพิ่มอากรขาเข้าอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนจากต้นเงินอากรขาเข้า 386,843 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสองจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณาศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 112,873.28 บาทแก่โจทก์ทั้งสอง คำขออื่นให้ยกโจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่าเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533 จำเลยนำสายไฟฟ้าพร้อมปลั๊กเสียบตามฟ้องเข้ามาในราชอาณาจักร โดยสำแดงราคาสินค้าจำนวน 1,502,886.54 บาทอากรขาเข้าจำนวน 386,843 บาท ภาษีการค้าจำนวน 135,259 บาท ภาษีส่วนท้องถิ่นจำนวน 13,525 บาท ค่าธรรมเนียมพิเศษจำนวน 4,835 บาทรวมทั้งสิ้นจำนวน 540,462 บาท จำเลยสำแดงว่าเป็นของที่นำเข้ามาชั่วคราวเพื่อซ่อม ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรพ.ศ. 2530 โดยมีธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เป็น

ผู้ค้าประกันจำเลยมิได้ส่งสินค้ากลับออกไปภายในกำหนด ต้องชำระภาษีอากรจำนวนดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มอากรขาเข้านับแต่วันที่ 21 มิถุนายน 2533 ซึ่งคำนวณถึงวันที่ 20 มิถุนายน 2537 จำนวน 208,895.22 บาท เงินเพิ่มภาษีการค้าจำนวน 109,560.06 บาท และเงินเพิ่มภาษี ส่วนท้องถิ่นจำนวน 10,956 บาท ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ได้ชำระเงินตามสัญญา ค่าประกันจำนวน 757,000 บาท โจทก์ทั้งสองนำมาชำระค่าอากรขาเข้า ภาษีการค้าภาษี ส่วนท้องถิ่นและค่าธรรมเนียมพิเศษ เงินที่เหลือนำมาเฉลี่ยชำระเงินเพิ่มอากรขาเข้าจำนวน 137,317 บาท เงินเพิ่มภาษีการค้าจำนวน 72,019 บาทและเงินเพิ่มภาษีส่วนท้องถิ่นจำนวน 7,202 บาท ยังคงค้างชำระเงินเพิ่มอากรขาเข้าจำนวน 71,578.22 บาท เงินเพิ่มภาษีการค้า จำนวน 37,541.06 บาท และเงินเพิ่มภาษีส่วนท้องถิ่น จำนวน 3,754 บาท รวมทั้งสิ้นจำนวน 112,873.28 บาท ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ทั้งสองมีว่า การที่จำเลยยังชำระเงิน เพิ่มค่าภาษีอากรไม่ครบถ้วน จำเลยจะต้องรับผิดชอบเงินเพิ่มต่อไปหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติ ศุภการ พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวา วรรคหนึ่งบัญญัติว่า "เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำ เงินมาชำระค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้เรียกเก็บเงินเพิ่ม ในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่า อากรที่นำมาชำระโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาชำระ" ตามบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า เงินเพิ่มเป็นเงินที่เรียกเก็บจากค่าอากรที่แท้จริงเท่านั้น มิได้เรียก เก็บจากเงินเพิ่มซึ่งถือเป็นเงินอากรด้วยดังนั้น เมื่อจำเลยนำเงินค่าอากรและค่าภาษีมาชำระแก่ โจทก์ทั้งสองครบถ้วนแล้วแม้จะยังชำระเงินเพิ่มไม่ครบถ้วน โจทก์ทั้งสองก็ไม่อาจคิดเงินเพิ่มได้ อีกต่อไปที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ทั้งสอง ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

ทองหล่อ โฉมงาม · ณรงค์ศักดิ์ วิจิตรสาระวงศ์ · โนรี จันทรินทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2745/2544>